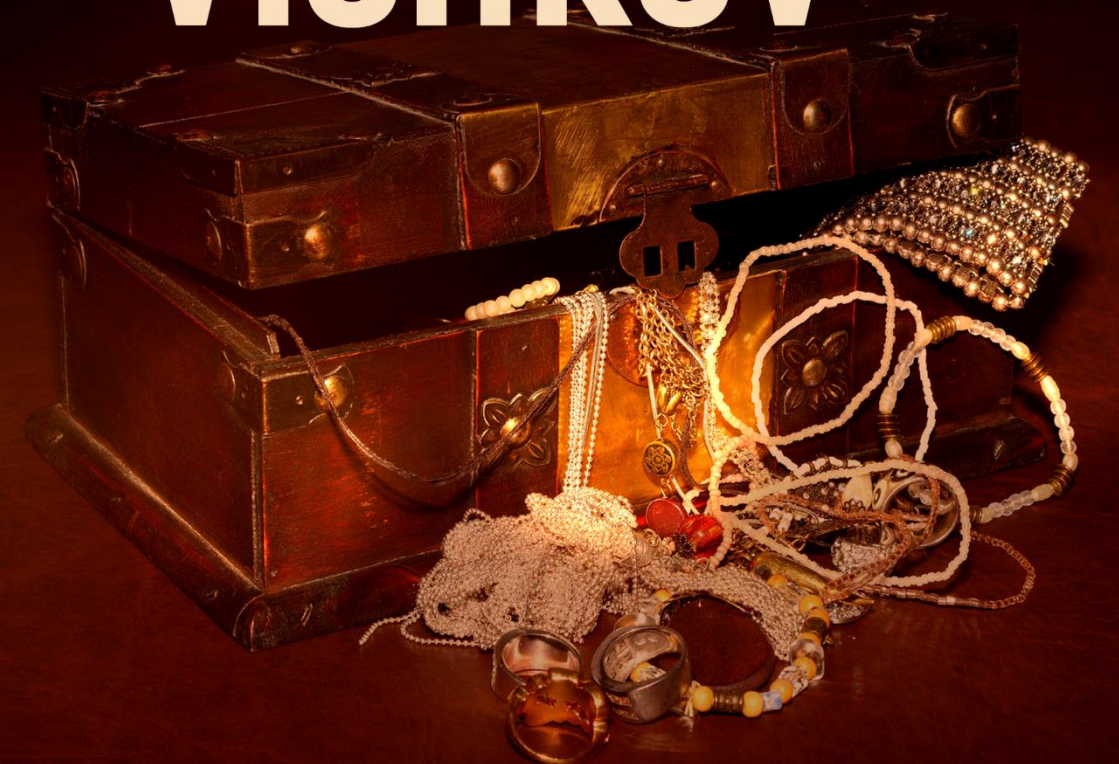
MAJOR SLIK

POKLAD NA HRADĚ VICHROV

Povídka z třetí kapsy

aneb

Poklad na hradě Vichrov

Major Slik

Bylo krátce po jedenácté hodině, když se ve dveřích restaurace „*Pod hradem*“ objevil asi čtyřicetiletý muž v šedém obleku a modré košili s rozhalenkou. Chvíli se rozhlížel po sále a když zpozoroval, jak na něho mává muž stojící u stolku u okna, zamířil k němu. Když se potkal s číšníkem nesoucím prázdný tác do kuchyně, kývnul s úsměvem na jeho pozdrav.

„Ahoj Robine,“ oslovil muže u stolu a napřáhl ruku, „čím si tohle malé, ospalé, provinční městečko zasloužilo tvoji návštěvu? Když mi sekretářka řekla, že ses tam objevil a ptal se po mně... Kolik je to let, co jsme se neviděli? Dvacet?“

„Od promoce už jednadvacet, Petře. A já žasnu, jak jsi se změnil. Samozřejmě k lepšímu. Na fakultě jsi byl taková Popelka v kalhotách, žádné mejdany, hospody, holky a tak, vzorný student Fakulty historie naší Alma mater. A teď sympaťák v nejlepších létech, značkový ohoz, sebevědomý ředitel zdejšího městského muzea, kterého uctivě zdraví i číšníci v restauraci.“ A když se oba posadili, dodal: „Ale já tě měl rád už tenkrát, to přece víš.“

„Vím to, Robine. A já zase na tobě obdivoval tvoji podnikavost, už jako studenta, jak jsi doved sehnat a prodat cokoliv. A jak jsi to uměl uhrát na naše asistenty i profesory, když ti to u zkoušky moc nešlo. Někdy to byly perfektní herecké výkony, moc jsem se bavil, když jsem byl u toho. A mimochodem – na ředitele muzea jsem tady já měl jediný kvalifikaci a taky známosti – protože jsem odsaď, znají mě tu od kluka. A mámu toho číšníka zaměstnávám u sebe v muzeu,